

מגילה כ

עניין: אין מביאין ראיה מן הקטן

שולחן ערוך חושן משפט סי' לה

ונאמן לומר (אפילו הוא לצדו) (טור) עד כאן היינו באים בשבת, כיון שתחומים דרבנן (הגהות אלפסי פ"ג דכמוזות). והוא הדין בשאר איסורי דרבנן. ונאמן לומר שהיה פלוני יוצא מבית הספר למבול לאכול תרומתו לערב, ושהיה חולק עמנו תרומה, ושהיינו מוליכים חלה ומתנות לפלוני כהן על ידי עצמו, ושומר לו אבא משפחה זו בשרה, משפחה זו פסולה,

ברכי יוסף שם

ב. דין ו. והוא הדין בשאר איסורין דרבנן וכו'. נהירנא אשר שמעתי מהרב המופלא המאור הגדול כמהר"ר אברהם ישראל נר"ו, שהקשה לפי זה אותה שאמרו במגילה (כ, א) אני קריתי את המגילה לפני רבי כשהייתי קטן ואמרו לו אין מביאין ראיה מן הקטן, והרי מגילה מדברי סופרים, ובדרבנן נאמנין להעיד בגודלן מה שראו בקטנן. והשבתי לו דרב המקום ביניהם, דהא דנאמן להעיד בגודלו בטוענו [בעודי] קטן ראו עיני כך וכך, היינו דוקא בדבר שאם מה שאומר הוא אמת ליכא תו לספוקי בהני דקמן, ואולם ההיא דמגילה שגא ושנא, כי האף אמנם דקושטא קאמר, אכתי פש גבן למען דעת אי רבי דשמע המגילה יצא ידי חובתו בשמיעתו מהקטן, ודילמא כי דיבר נכונה שקרא המגילה אבל הגדול לא יצא ידי חובתו ושוב קרא שנית, והקטן לא ידע אי הגדול יצא ידי חובה בקריאתו או לא². ועוד יש לחלק. וק"ל³.

תוס' רי"ד

על גב דתנן אלו נאמנין להעיד בגודלן על מה שראו בקטנן כו', התם בפילי דרבנן כדמוקסינן לה בפרק בי דכתובות, אבל בדבר תורה אינו נאמן, ומקרא מגילה דבר תורה שהרי מצאו לה רמז מן התורה, כדאמרן בפירוקין דלעיל¹. [מהדוריק]

נפש חיה מגילה

להעיד ע"ש ובעניי לא הבנתי שיח קדשו. והי' נראה כיצד הקושיא כמה שאלה חילוק בזה דדוקא בכגון אלו שמפורשים במשנה דהוי ספק במליאות אז סמכינן בדרבנן על המעיד בגודלו מה שראה בקוטמו אבל בספקא דדינא אינו נאמן והגם שאין לי ראיה לדבר

בענינא דידן יש לחלק הכי ולפי' א"ש בפשיטות דבדין אם הקטן כשר לקרות את המגילה אין לסמוך על עדותו של קטן להכריע על פיו ההלכה. ואין מלין תבתן שאמרו לו אין מביאין ראיה מן הקטן ולשון זה מסכים לפירושי והכונה אין מביאין ראיה להכרעת ההלכה מן הקטן דאל"כ הול"ל אין עדות לקטן. ברם קושטא קאמינא דלא כ"ל לחדש חילוק שלא מלאתו מבואר בדברי רבותינו הראשונים והאחרונים ז"ל:

